

PODACI O PREDMETU

(IT-08-91)

STANIŠIĆ I ŽUPLJANIN

Tužilac protiv Miće Stanišića i Stojana Župljanina

MIĆO STANIŠIĆ	
	Ministar Ministarstva unutrašnjih poslova Republike Srpske u Bosni i Hercegovini (MUP RS)
Optužnica	Prvobitna: 25. februar 2005.; operativna optužnica podnesena: 10. septembar 2008.
Datum predaje	11. mart 2005.
Prebačen na MKSJ	11. mart 2005.
Izjašnjanje o krivici	20. novembar 2006, izjasnio se da nije kriv
Početak suđenja	14. septembar 2009.
Završne riječi	Od 29. maja do 1. juna 2012.
Presuda Pretresnog vijeća	27. marta 2013., proglašen krivim za zločine protiv čovječnosti i kršenja zakona i običaja ratovanja
Presuda Žalbenog vijeća	30. juna 2016. proglašen krivim za zločine protiv čovječnosti i kršenja zakona i običaja ratovanja
Kazna	22 godine zatvora

STOJAN ŽUPLJANIN	
	Načelnik regionalnog Centra službi bezbjednosti (CSB) u Banjaluci, na sjevero-zapadu Bosne i Hercegovine; član Kriznog štaba Autonomne regije Krajina (ARK)
Optužnica	Prvobitna: 14. mart 1999.; operativna optužnica podnesena: 10. septembar 2009.
Uhapšen	11. jun 2008.
Prebačen na MKSJ	21. jun 2008.
Izjašnjanje o krivici	20. novembar 2008., izjasnio se da nije kriv
Početak suđenja	14. septembar 2009.
Završne riječi	Od 29. maja do 1. juna 2012.
Presuda Pretresnog vijeća	27. marta 2013., proglašen krivim za zločine protiv čovječnosti i kršenja zakona i običaja ratovanja
Presuda Žalbenog vijeća	30. juna 2016. proglašen krivim za zločine protiv čovječnosti i kršenja zakona i običaja ratovanja
Kazna	22 godine zatvora

OPTUŽNICA

Sedam tačaka za zločine protiv čovječnosti

- Progoni (tačka 1)
- Istrebljenje (tačka 2)
- Ubistvo (tačka 3)
- Mučenje (tačka 5)
- Nehumana djela (tačka 8)
- Deportacija (tačka 9)
- Nehumana djela (prisilno premještanje) (tačka 10)

Tri tačke za kršenja zakona ili običaja ratovanja

- Ubistvo (tačka 4)
- Mučenje (tačka 6)
- Okrutno postupanje (tačka 7)

Navodna odgovornost optuženih

Prema navodima optužnice, Stanišić i Župljanin su učestvovali u udruženom zločinačkom poduhvatu (UZV) koji je imao za cilj da se trajno uklone bosanski Muslimani, bosanski Hrvati i drugo nesrpsko stanovništvo s teritorije planirane srpske države. UZP je, kako se navodi, nastao najkasnije 24. oktobra 1991. godine, kada je osnovana Skupština srpskog naroda u BiH, i postojao je sve do potpisivanja Dejtonskog sporazuma 1995. godine.

SUĐENJE

Tužilaštvo je počelo svoj dokazni postupak 14. septembra 2009., a završilo 1. februara 2011.

Nijedan od optuženih nije podnio zahtjev za donošenje oslobađajuće presude na osnovu pravila 98bis.

Dokazni postupak odbrane je počeo 11. aprila 2011, a završen je 8. decembra 2011.

Tužilaštvo je iznijelo svoje dokaze u postupku pobijanja od 10. do 12. januara 2012.

Vijeće je pozvalo tri svjedoka, od kojih je posljednji završio svjedočenje 9. marta 2012.

Strane u postupku su iznijele svoje završne riječi u periodu od 29. maja do 1. juna 2012.

Presuda je izrečena 27. marta 2013.

PRESUDA PRETRESNOG VEĆA

Pretresno vijeće se uvjerilo, van razumne sumnje, da su i Stanišić i Župljanin učestvovali u UZP s ciljem da se trajno ukloni nesrpsko stanovništvo s teritorije planirane srpske države i da su mnoge od zločina koji su počinjeni u brojnim opštinama u Bosni i Hercegovini optuženi mogli predvidjeti. Obojica optuženih su, na osnovu individualne krivične odgovornosti (član 7(1) Statuta Međunarodnog suda), proglašeni krivim za zločine protiv čovječnosti i kršenja zakona i običaja ratovanja i osuđeni na 22 godine zatvora.

ŽALBENI POSTUPAK

Obje strane u postupku su uložile žalbu na presudu. Žalbeni pretres je održan 16. decembra 2015.

PRESUDA ŽALBENOG VIJEĆA

Presuda Žalbenog vijeće je izrečena 30. juna 2016. Žalbeno vijeće je odbacilo sve osnove žalbe koje su podnijeli Stanišić i Župljanin. Potvrdilo im je osude za to što su počinili, putem učešća u udruženom zločinačkom poduhvatu (UZP), progon kao zločin protiv čovječnosti i ubistvo i mučenje kao kršenja zakona ili običaja ratovanja. Osude izrečene Župljaninu za istrebljivanje putem učešća u UZP-u, kao i za naređivanje progona putem pljačke kao zločine protiv

čovječnosti takođe su potvrđene. Žalbeno vijeće je prihvatilo drugi žalbeni osnov tužilaštva, kojim se tvrdilo da je Pretresno vijeće pogrešno primijenilo pravo time što nije izreklo osude za zločine ubistva, mučenja, deportacije i druga nečovječna djela (prisilno premještanje) kao zločine protiv čovječnosti, uz osude za zločin progona kao zločin protiv čovječnosti. Žalbeno vijeće se tom prilikom pozvalo na ustaljenu sudsku praksu da osude za zločin progona i druge zločine protiv čovječnosti zasnovane na istom kažnjivom ponašanju mogu biti kumulativne. Međutim, Žalbeno vijeće je odbilo da izrekne nove osude po žalbi.

Pravosnažne presude su kako slijedi:

Miće Stanišić, na osnovu individualne krivične odgovornosti (član 7(1) Statuta Međunarodnog suda), proglašen je krivim za:

- Progone (zločini protiv čovječnosti)
- Ubistvo (kršenja zakona i običaja ratovanja)
- Mučenje (kršenja zakona i običaja ratovanja)

Kazna: 22 godine zatvora

Stojan Župljanin, na osnovu individualne krivične odgovornosti (član 7(1) Statuta Međunarodnog suda), proglašen je krivim za:

- Progone (zločini protiv čovječnosti)
- Istrebljenje (zločini protiv čovječnosti)
- Ubistvo (kršenja zakona i običaja ratovanja)
- Mučenje (kršenja zakona i običaja ratovanja)

Kazna: 22 godine zatvora

STATISTIČKI PODACI

Broj sudskih dana	354
Broj svjedoka tužilaštva	170
Broj dokaznih predmeta tužilaštva	3028
Broj svjedoka odbrane	29
Broj dokaznih predmeta odbrane	1349
Broj svjedoka Vijeća	3